

Finansaaret fra 1. April 1913 til 31. Marts 1914 saa sent kommer til at foreligge for det høje Landsting. Finansaaret er jo allerede gaaet til Ende for over en Maaned siden, og allerede dette gør Forelæggelsen her for Landstinget sen, men dertil kommer, at efter Finansministeriets Bestemmelse vil fremtidig Tillægsperioden til Finansaaret blive forkortet, saaledes at den ender med den 15. Juni i Stedet for den 10. Juli. Der er altsaa kun tilbage omtrent en Maanedes Tid af den Tillægs-tid, som altid, siden vi har faaet Finanslove her i Landet, har været lagt til det forudgaaende Finansaar. Naar imidlertid Forelæggelsen heroppe sker saa sent — første Behandling er jo ogsaa ved en tilfældig Omstændighed trukket noget længere ud, end man kunde beregne —, og Folketingets Forhandlinger om Loven har været saa længe, saa skyldes dette ikke nogen Uenighed om de enkelte Forslag paa selve Tillægsbevillingsloven eller om de Ændringsforslag, som senere ved anden og tredje Behandling af Regeringen er stillede til Lovforslaget. I Almindelighed er det jo ogsaa saaledes, at Tillægsbevillingslovsforslaget kan ekspederes ret glat og hurtigt eller ret glat i alt Fald, og at meget af, hvad der opføres paa denne Lov, betragtes som en ren Ekspeditionssag. Naar det imidlertid er trukket længere ud denne Gang, end man kunde have anset for nødvendigt fra Begyndelsen af, skyldes det, at der om enkelte ret betydelige Spørgsmaal er truffet Afgørelse paa dette Lovforslag. Jeg skal nævne som saadanne Spørgsmaalet om Erstatning for Garnisonsflytning for visse Byer, Nyborg, Odense og Aarhus — for de to Byers Vedkommende, Nyborg og Odense, er Spørgsmaalet løst igennem Forslag her paa Tillægsbevillingslovsforslaget, medens Spørgsmaalet med Hensyn til Aarhus staar noget hen. — Jeg skal nævne som et andet Spørgsmaal, hvorom der har været ført meget lange og ret besværlige Forhandlinger, Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Sjælland og Jylland over Kalundborg—Aarhus, hvor Forholdet var blevet dette, at Kontrakten med Det forenede Dampskibsselskab gik til Ende, og under Spørgsmaalet om Fornylelse af denne kom atter Spørgsmaalet om Statsdrift op, og dette har nu sat sin Frugt i en lille Bevilling her paa Tillægsbevillingslovsforslaget, hvoraf man kan se, at i alt Fald nu foreløbig vil Statsdriften blive paabegyndt.

Det er saadanne Forhandlinger, der har trukket Sagen i Længdrag, derimod ikke Ændringsforslag eller selve Forslagene

paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Om disse har der været Enighed. Man vil ogsaa, hvis man har fulgt Forhandlingerne i Folketinget, se, at Ændringsforslag, stillede af Regeringen, er enstemmigt tiltraadte af Finansudvalget, ofte uden at der egentlig har været ført nogen Forhandling i Salen derom.

Jeg skal nu ikke her gentage for det høje Ting saadanne Betragtninger, som jeg har gjort gældende med Hensyn til selve Tillægsbevillingslovsforslagets Indhold, med Hensyn til Nybevillinger, Genbevillinger, hvad der flyder af tilstede værende Love, og hvad der er kommet til som nyt; men jeg vil gerne fremsætte nogle Betragtninger af almindelig finansiel Karakter, fordi der jo her møder os det Spørgsmaal, hvorvidt nu dette Finansaarsregnskab, som i en vis Forstand afsluttes med Tillægsbevillingslovens Vedtagelse, vil stille sig saaledes, at Indtægt og Udgift balancerer eller ikke.

Med Hensyn til Indtægten skal jeg da sige dette, at jeg her vil gøre det saaledes op, at jeg tager Indtægten paa Finansloven og paa Tillægsbevillingslovsforslaget, baade paa §§ 1—7 og paa § 26, saaledes som vi plejer at beregne det, og uden Hensyn til, om der er Versurposter eller lignende Poster, der jo reelt gør nogen Forskel, men formelt ikke spiller nogen Rolle. Dertil lægger jeg, hvad der var indkommet i Overskydende overfor Budgettet af Forbrugsafgifter ved Finansaarets Slutning. Her har man jo ganske bestemte Tal at regne med, idet man ved, hvad der indgik i de 12 Maaneder af Finansaaret gennem Toldindtægter, og hvad dermed hører sammen. Det er et Beløb af 2,440,000 Kr., og jeg tør maaske indskyde, at ved dette Overskud, som jeg her har nævnt, er de Spaadomme gjorde til Skamme, der havde forudsagt, at der i Fjor, i det foregaaende Finansaar, vilde vise sig Tilbagegang. I Virkeligheden var der altsaa Fremgang. Naar jeg lægger dette Beløb til de paa Finansloven og Tillægsbevillingslovsforslaget opførte Indtægtsposter, faar jeg i alt et Beløb af 124,600,000 Kr. Det er altsaa Indtægten. Jeg tror, den vil holde, og jeg tror, den vil blive større end her paaregnet, men dertil vil jeg komme tilbage. Maaske tør jeg dog endnu sige om denne Indtægt, at paa Tillægsbevillingslovsforslaget er opført et Beløb af 1,900,000 Kr. som Tillæg til Formue- og Indkomstskatten. Som ærede Medlemmer maaske vil erindre, har jeg haft Lejlighed til at føre en Diskussion med